

Зашто волим Бујановац?

Мали град са мало људи, али тако топао и са душом. Град у коме се родиш, растеш, школујеш се, стекнеш добре пријатеље и проведеш најлепше доба свог живота није могуће да не волиш. Уосталом, исто као што је немогуће објаснити зашто волиш некога и шта је љубав у ствари.

Бујановац, мада у нешто мањој мери, враћа ми за све то. Пружа ми сигурност, могућност за школовање, ту су и људи, мени блиски.

Ипак и лоше ме ствари везују за њега, али то је само она лоша страна сваке љубави.

Сви они који дођу и оду мишљења су да је ово „мртав“ град, без перспективе, али ја сам оптимиста, дубоко и чврсто верујем да га ускоро очекује лепша будућност. Сви они не знају да мој Бујановац нема само мане, него и предности.

Немогућност високог и бољег школовања, сиромашан културни живот, мало дешавања, све то доприноси масовном одласку младих људи из овог града.

Да се млади само мало више залажу за промене, оне би и биле могуће и не би морали да оду. Мада, мало је нас који уопште и помишља на тако нешто, а камо ли да се конкретно ангажује.

Младост, снага и жеља као и подршка моћнијих људи довољни су за поновно рађање Бујановца. Тако мало је потребно да се многе ствари промене и многи млади остану у свом граду.

Ја од срца волим свој град, али љубав понекад није довољна. И ја ћу ускоро, чини ми се морати да одем одавде. Надам се, не заувек. Због себе, својих родитеља, пријатеља и своје деце.

Волела бих да моја деца имају детињство какво сам ја имала, а које могу да доживе и осете на прави начин једино и само ако буду живела у Бујановцу.

Бујановац одише топлином, а ове зиме на пример у оволикој хладноћи, сложићете се, довољан вам је само топао простор, макар био најсиромашније опремљен.

Јована Дејковић